

Nr 35.

Ankom till riksdagens kansli den 17 maj 1915 kl. 7 f. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av dels Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om krigskonjunkturskatt, dels och i ämnet väckta motioner.

Närvarande: herrar K. G. Karlsson, Nilsson i Bonarp, Ollas A. Ericsson, Lyckholm, Antonsson, Bergström, frih. Fleming, Bäckström, frih. Palmstierna, Jespersen, Sandler, Jeansson i Kalmar, Rune, Källman. Johan Östberg, Forssman, Roman, von Hofsten, Nilsson i Kristianstad och Jönsson i Revinge.

Genom proposition, nr 196, av den 30 april 1915, vilken hänvisats till bevillningsutskottet, har Kungl. Maj:t, under åberopande av bifogat utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga ett förslag till förordning om krigskonjunkturskatt av följande lydelse:

Förslag

till

förordning om krigskonjunkturskatt.

Häri genom förordnas som följer:

1 §.

Under ett vart av åren 1915 och 1916 skall enligt bestämmelserna i denna förordning till staten erläggas en särskild skatt, avsedd att utgå för den ökade inkomst, som tillförts skattskyldig på grund av det genom närvarande krigstillstånd framkallade läget. Denna skatt benämnes krigskonjunkturskatt.

2 §.

Skyldig att erlägga krigskonjunkturskatt är, under de i denna förordning angivna villkor, den som för året taxerats till inkomst- och förmögenhetsskatt, dock endast i fråga om sådan inkomst av arbete, som avses i 7 § 3:o b), c) och d) förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt.

3 §.

För inkomst, som i 2 § sägs, utgår krigskonjunkturskatt under villkor:

a) att samma inkomst enligt årets taxering till inkomst- och förmögenhetsskatt överstiger medeltalet av motsvarande inkomster, sådana de blivit beräknade vid taxeringarna till inkomst- och förmögenhetsskatt åren 1913 och 1914;

b) att den skattskyldige under året för inkomst- och förmögenhetsskatt taxerats till belopp, som, efter avdrag av däri ingående förmögenhetsdel, uppgår till minst 15,000 kronor; samt

c) att därjämte, vad angår inländskt aktiebolag och solidariskt bankbolag, bolagets för inkomst- och förmögenhetsskatt taxerade inkomst

dels överstiger 5 procent av bolagets kapital, sådant det vid taxeringen under året beräknats, och dels, beräknad i procent av bolagets kapital (inkomstprocenten), överstiger inkomstprocentens medeltal enligt de vid taxeringarna åren 1913 och 1914 gjorda uträkningar av procentens storlek.

4 §.

För taxering till krigskonjunkturskatt beräknas inkomst av varje inkomstkälla för sig och till det belopp, varmed den vid stadgad deklARATION om inkomst och förmögenhet bör angivas under litt. C II, C III och D i deklarationsformuläret.

Vid taxeringen får hänsyn tagas till särskilda, under nyssberörda litt. icke gjorda avdrag för värdeminskning, såvitt de beröra hit-hörande inkomst, men däremot icke till de i deklarationsformuläret om-förmälda allmänna avdragen i vidare mån än att från inkomst, som uppstått på grund av det genom krigstillståndet framkallade läget, avdrag får ske för förlust, som uppkommit å annat företag för utnyttjande av samma läge.

Därest icke kan utrönas, med vilket belopp inkomst, som här avses, ingår i det till inkomst- och förmögenhetsskatt taxerade beloppet, skall nämnda inkomst upptagas till det belopp, som den med ledning av den skattskyldiges deklARATION och andra handlingar kan beräknas hava utgjort.

5 §.

I denna förordning kallas det belopp, varmed inkomst, för vilken krigskonjunkturskatt skall utgöras, överstiger medeltalet av motsvarande, åren 1913 och 1914 taxerade inkomster, *merinkomst* och nämnda medeltal *inkomstens medeltal*.

6 §.

Om summan av skattskyldigs merinkomster av samtliga inkomst-källor icke uppgår till 1,000 kronor, äger skattskyldighet icke rum.

Uppgår nämnda summa icke till fulla hundratal kronor, avrundas densamma vid taxeringen till närmast lägre fulla hundratal kronor.

7 §.

Krigskonjunkturskatt utgår med tolv procent av merinkomstens taxerade belopp.

8 §.

Om på grund av efterbeskattning för något av åren 1913 och 1914 skattskyldig påförts särskild inkomst- och förmögenhetsskatt, skall vid beräkning av inkomstens medeltal så anses, som hade det efterbeskattade beloppet blivit i vanlig ordning till beskattning upptaget.

9 §.

Är fråga om äkta makar, som var för sig taxerats till inkomst- och förmögenhetsskatt, skall till grund för inkomstberäkning i varje fall läggas makarnas sammanräknade inkomst. Skola båda makarna erlägga krigskonjunkturskatt, skall följaktligen skatten beräknas å makarnas sammanlagda merinkomst, men till utgörande fördelas mellan makarna i förhållande till varderas särskilda merinkomst.

10 §.

Har skattskyldig endast under ettdera av åren 1913 och 1914 varit till inkomst- och förmögenhetsskatt taxerad för inkomst, varom i 2 § sägs, uträknas merinkomsten genom jämförelse med den under det året taxerade inkomsten av nämnda slag. Har han icke under någotdera året varit taxerad för dylik inkomst, anses den under löpande året taxerade inkomsten av ifrågavarande slag i sin helhet såsom merinkomst.

Har inländskt aktiebolag eller solidariskt bankbolag endast under ettdera av åren 1913 och 1914 varit taxerat till inkomstskatt, anses inkomstprocenten för det året såsom inkomstprocentens medeltal.

11 §.

Krigskonjunkturskatten uppbäres, där ej Konungen för särskild ort annorledes förordnar, i sammanhang med övriga för året debiterade kronoutskylder. Dock skall särskild debetsedel utfärdas och i rekommenderat brev till skattskyldig kostnadsfritt avsändas i god tid före uppberdsstämman.

12 §.

Skattskyldig taxeras till krigskonjunkturskatt å den ort, där han under året taxerats till inkomst- och förmögenhetsskatt.

13 §.

Bestämmelserna i 24 § förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt skola äga tillämpning även i fråga om krigskonjunkturskatt.

14 §.

Taxering till krigskonjunkturskatt verkställas av en särskild nämnd, kallad krigskonjunkturskattenämnd.

Sådan nämnd utses för varje län och för Stockholms stad av Konungens befallningshavande och skall bestå av minst 4 högst 8 ledamöter. Konungens befallningshavande utser jämväl suppleanter till antal, motsvarande minst hälften av antalet ordinarie ledamöter. Såväl ordinarie ledamöter som suppleanter utses för län bland ledamöterna eller suppleanterna i länets prövningsnämnd och för Stockholms stad bland ledamöterna eller suppleanterna i stadens prövningsnämnd.

Krigskonjunkturskattenämnden sammanträder för län i residensstaden och för Stockholms stad i Stockholm å tid, som utsättes av Konungens befallningshavande och bestämmas så, att nämndens arbeten må vara avslutade i länen före den 15 oktober och i Stockholm före den 15 november. Om tid och ställe för nämndens sammanträde utfärdar Konungens befallningshavande allmän kungörelse samt underrättar i god tid dem, som blivit utsedda till ledamöter i nämnden.

Möter för ledamot i nämnden hinder att tillstädeskomma, bör anmälan därom ofördröjligen ingivas till Konungens befallningshavande, som därefter inkallar vederbörande suppleant.

Den, som blivit utsedd till ledamot i nämnden eller inkallad i stället för ordinarie ledamot, men utan vederbörligen anmält förfall icke infinner sig vid nämndens sammankomst, skall böta tjugufem kronor.

15 §.

Konungens befallningshavande åligger, att till ledning för krigskonjunkturskattenämndens arbete upprätta en särskild längd med förslag till de i länet ifrågakommande taxeringar för krigskonjunkturskatt.

I denna längd, som kallas krigskonjunkturskattelängd och för vilken formulär fastställas av Konungen, upptagas den skattskyldiges namn, hans under åren 1913 och 1914 taxerade inkomst av sådant slag, som i 2 § här ovan avses, inkomstens medeltal, den för året till inkomst- och förmögenhetsskatt taxerade inkomsten i sin helhet och till den del, som är underkastad krigskonjunkturskatt, merinkomstens taxerade belopp

samt skattebeloppet, ävensom, för inländskt aktiebolag och solidariskt bankbolag, bolagets kapital, inkomstprocent och inkomstprocentens medeltal, skolande i längden tillika anmärkas kända särskilda förhållanden, som kunna inverka på taxeringen.

16 §.

Så snart krigskonjunkturskattelängden i enlighet med 15 § upprättats, skall genom Konungens befallningshavandes försorg till en var i densamma upptagen skattskyldig meddelas underrättelse om den föreslagna taxeringen genom utdrag av längden, i vad honom angår, och skall därvid underrättelse tillika lämnas om tiden för krigskonjunkturskattenämndens sammanträde samt om vad skattskyldig, enligt vad härneda sägs, har att iakttaga för vinnande av ändring i taxeringsförslaget.

Förmenar skattskyldig, att den för honom uträknade merinkomsten i sin helhet eller till någon del icke har sin grund i det genom krigstillståndet framkallade läget, äger han att senast inom 14 dagar före krigskonjunkturskattenämndens sammanträde till Konungens befallningshavande inkomma med till nämnden ställda erinringar mot taxeringsförslaget, såvitt honom rör.

Underrättelse, varom nu är sagt, skall genom Konungens befallningshavandes försorg i rekommenderat brev med allmänna posten kostnadsfritt tillsändas den skattskyldige under hans i senast avlämnade deklARATION uppgivna adress, där ej annan adress senare blivit av honom uppgiven, och skall sådant brev vara till posten avlämnat sist en månad före nämndens sammanträde.

17 §.

Vid krigskonjunkturskattenämndens sammanträde skola av Konungens befallningshavande tillhandahållas ej mindre den upprättade krigskonjunkturskattelängden och de framställningar, som med anledning av denna inkommit från skattskyldiga, tillika med kronoombudets över framställningarna avgivna skriftliga yttranden, än även de deklARATIONER, taxeringslängder, angivande jämväl av prövningsnämnden beslutade ändringar, samt övriga handlingar, som för taxeringens verkställande må erfordras.

Framgår av föreliggande handlingar eller är eljest för nämnden känt, att i längden för viss skattskyldig upptagen merinkomst i sin helhet eller till någon del uppstått på grund av omständigheter, vilka icke stå i samband med det av krigstillståndet framkallade läget, äger, i den mån sådant finnes ådagalagt, taxering icke rum.

18 §.

Har skattskyldig under år 1913 eller år 1914 varit till inkomst- och förmögenhetsskatt taxerad å ort inom annat län än det, inom vilket han skall taxeras till krigskonjunkturskatt, eller har skattskyldig år 1915 taxerats till krigskonjunkturskatt i annat län än det, inom vilket han skall för sådan skatt taxeras år 1916, åligger det Konungens vederbörande befallningshavande att, då framställning därom göres, till Konungens befallningshavande i det län, där taxering skall ske, översända för taxeringen erforderliga deklarationer, utdrag av taxeringslängderna och krigskonjunkturskattelängden samt övriga handlingar angående den skattskyldiges taxering.

19 §.

Vid krigskonjunkturskattenämndens sammanträde föres protokoll angående de ärenden, där sådant erfordras, börande protokollet justeras inför nämnden och justeringen bestyrkas genom å protokollet tecknat intyg av två ledamöter.

Frångår nämnden taxering, som av Konungens befallningshavande i krigskonjunkturskattelängden föreslagits, göres anteckning därom i för ändamålet avsedda kolumner i längden.

Sedan taxeringen avslutats, underskrives längden av nämndens ordförande och minst två ledamöter.

Anteckningarna i längden verkställas och protokollet föres av den eller de personer, som Konungens befallningshavande därtill förordnat.

20 §.

Skattskyldig eller den, som i hans ställe är enligt 9 § förordningen om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering uppgiftspliktig, åligger att på anmaning av Konungens befallningshavande och inom i anmaningen förelagd tid meddela upplysningar till ledning för taxeringen till krigskonjunkturskatt, såvitt den skattskyldige rör, envar i övrigt obetaget att meddela upplysningar, som kunna tjäna till ledning vid hans taxering; och skall i fråga om sådan anmaning, vad i 15 § 1 mom. förordningen om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering stadgas om anmaning, som utfärdas av kronans ombud hos prövningsnämnd, äga motsvarande tillämpning.

Hörsammas icke anmaning, förloras rätten att överklaga taxeringen, och vare därjämte den uppgiftsskyldige förfallen till böter svarande mot en tiondedel av den krigskonjunkturskatt, som påföres den skattskyldige. Visas giltig ursäkt för underlåtenhet härutinnan, äge nämnda påföljder icke rum.

Har någon i meddelad upplysning mot bättre vetande uteslutit eller till för lågt belopp upptagit inkomst, vare påföljd som i 20 § nyssberörda förordning sägs.

21 §.

Till ersättande av kostnaderna för det förberedande arbete för taxering till krigskonjunkturskatt, som skall genom Konungens befallningshavandes försorg utföras, samt övriga av taxeringsarbetet föranledda kostnader har krigskonjunkturskattenämnden att efter förslag av Konungens befallningshavande anvisa erforderliga medel.

Å nämndens sammanträdesort icke bosatta ledamöter äga åtnjuta resekostnads- och traktamentsersättning såsom för ledamot i prövningsnämnd är stadgat.

Här omförmälda ersättningar avföras å anslaget till kostnader för taxering till skatt å inkomst och förmögenhet.

22 §.

Inom en vecka efter krigskonjunkturskattenämndens sista sammanträde skola, utom vad Stockholms stad angår, utdrag av krigskonjunkturskattelängden översändas till vederbörande häradsskrivare och magistrat. Efter slutad debitering av skatten åligger det häradsskrivaren och magistraten att till Konungens befallningshavande återställa utdragen.

Krigskonjunkturskattelängden skall biläggas kronoräkenskaperna för året.

23 §.

Över krigskonjunkturskattenämnds beslut må besvär anföras av kronans ombud, så ock av vederbörande skattskyldig, därest han ej, enligt bestämmelserna i 20 §, förlorat rätten därtill.

Besvären skola, ställda till kammarrätten, ingivas till Konungens befallningshavande i det län, där taxeringen skett, före klockan tolv på

sista helgfria dagen i mars månad året efter det, då taxeringen ägt rum, vid påföljd att besvären eljest icke varda upptagna till prövning.

Sedan vid inkomna besvär blivit fogade såväl utdrag av krigskonjunkturskattelängden och av taxeringslängderna, såvitt den överklagade taxeringen angår, samt förklaring över besvären infordrats från vederbörande, insänder Konungens befallningshavande skyndsamt till kammarrätten samtliga handlingarna med de upplysningar och erinringar, som besvären anses påkalla.

Så snart ovan stadgade besvärstid gått till ända, översänder Konungens befallningshavande till kammarrätten förteckning å anförda besvär.

24 §.

Därest efter anförda besvär över prövningsnämnds eller kammarrättens beslut taxering till inkomst- och förmögenhetsskatt för år 1915 eller år 1916 ändras eller sådan taxering bliver någon åsatt, skall samtidigt vidtagas den ändring i taxeringen till krigskonjunkturskatt eller verkställas den taxering till sådan skatt, som därav må föranledas.

Det åligger Konungens befallningshavande att vid insändande till kammarrätten av besvär rörande taxering till inkomst- och förmögenhetsskatt för år 1915 och år 1916 i erforderliga fall foga utdrag av krigskonjunkturskattelängden.

25 §.

Om någon på grund av efterbeskattning påföres särskild inkomst- och förmögenhetsskatt för något av åren 1915 och 1916, skall, därest efterbeskattningen därtill föranleder, krigskonjunkturskatt särskilt påföras honom till behörigt belopp. Har den skattskyldige avlidit, gäller i fråga om krigskonjunkturskatt, som särskilt påföres, vad i 22 § förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt för sådant fall stadgas beträffande sistnämnda skatt.

Efterbeskattning till krigskonjunkturskatt sker i sammanhang med efterbeskattningen till inkomst- och förmögenhetsskatt och gäller i fråga om klagan däröver vad som stadgas rörande överklagande av taxering till inkomst- och förmögenhetsskatt.

Om efterbeskattning till krigskonjunkturskatt göres anteckning i särskild krigskonjunkturskattelängd, som bilägges inkomstlängden.

26 §.

Bestämmelserna i 23 § 1 och 3 mom., 43, 44, 48, 51, 52, 53, 56, 57, 58 §§, 59 § 2 mom. samt 60 och 61 §§ förordningen om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering skola i tillämpliga delar gälla jämväl i fråga om taxering till krigskonjunkturskatt.

27 §.

Därest kammarrätten vid prövning av anmärkning, som framställts av dess revisionsavdelning, finner att krigskonjunkturskatt till följd av skrivfel, felaktig uträkning eller förbiseende icke påförts eller påförts till lägre belopp än som vederbort, äger kammarrätten, efter vederbörandes hörande, vidtagna erforderlig rättelse i skattepåföringen; skolande till ledning vid här omförmälda granskning samtliga till grund för taxering enligt denna förordning liggande deklarationshandlingar i förseglade konvolut åtfölja kronoräkenskaperna vid deras insändande till kammarrätten.

28 §.

Sammandrag av krigskonjunkturskattelängderna, angivande för varje fögderi och stad påford krigskonjunkturskatt, skall i enlighet med formulär, som fastställs av statskontoret, genom Konungens befallningshavandes försorg upprättas och till statskontoret insändas senast den 31 december.

Så snart de till statskontoret inkomna sammandragen hunnit därstädes granskas, skall ett generalsammandrag för hela riket inom statskontoret upprättas samt genom detta verks försorg utgivas från trycket och utdelas med allmänna tidningarna.

29 §.

Krigskonjunkturskatten redovisas såsom inkomst i kronoräkenskaperna för år 1916. Skattebelopp, som debiteras under år 1915, upptagas i räkenskaperna för nämnda år såsom förskottsvis uppdebiterade enligt de närmare bestämmelser, statskontoret äger utfärda.

Denna förordning träder i kraft från och med dagen efter den, då förordningen, enligt därå meddelad uppgift, från trycket utkommit i Svensk författningssamling.

Beträffande vad föredragande departementschefen enligt ovan omnämnda statsrådsprotokoll anført vid ärendets föredragning inför Kungl. Maj:t, får utskottet hänvisa till propositionen.

Till utskottet hava jämnväl överlämnats nedannämnda tre i anledning av propositionen väckta motioner.

I motion II: 245, av herrar *Palmstierna* och *Sandler*, har, såvitt detta ärende angår, yrkats sådan ändring i Kungl. Maj:ts förslag, »att i 3 § b siffran 15,000 utbytes mot 10,000, att 7 § erhåller följande lydelse:

Krigskonjunkturskatt utgår med följande procent av merinkomstens taxerade belopp:

Vid taxerad merinkomst av	1,000—	4,900 kronor	12 procent
» » » »	5,000—	9,900 »	14 »
» » » »	10,000—	14,900 »	16 »
» » » »	15,000—	24,900 »	18 »
» » » »	25,000—	34,900 »	20 »
» » » »	35,000—	44,900 »	22 »
» » » »	45,000—	59,900 »	24 »
» » » »	60,000—	74,900 »	26 »
» » » »	75,000—	99,900 »	28 »
» » » »	100,000—	149,900 »	30 »
» » » »	150,000—	299,900 »	32 »
» » » »	300,000 och däröver		35 »

att 17 § andra stycket måtte erhålla följande lydelse:

Framgår av föreliggande handlingar eller, därest deklarationsskyldig av giltig anledning förhindrats inlämna dylika, det eljest är för nämnden — — rum (lika med förslaget).»

I motion II: 251, av herr *Sjöberg*, hemställes, »att riksdagen måtte besluta sådan ändring i Kungl. Maj:ts förslag till förordning om krigskonjunkturskatt, att all s. k. »merinkomst» utöver 10,000 kronor blir underkastad beskattning enligt sagda förordning.»

I motion II: 253, av herr *Gustafsson* i Brånsta, föreslås, »att den föreslagna s. k. krigskonjunkturskatten må sättas lägre för inkomst av industriell verksamhet än av egentlig handels- eller affärsvinst.»

Rörande motiveringen för de motionsvis framförda förslagen får utskottet hänvisa till de särskilda motionerna.

Utskottet.

På de i propositionen framlagda skälen för den föreslagna extra ordinära beskattningen, vilka skäl syntes beaktansvärda och för utskottets ställning till frågan avgörande, har utskottet funnit sig böra i allt väsentligt tillstyrka Kungl. Maj:ts förslag. I överensstämmelse med denna sin ståndpunkt torde utskottet kunna begränsa sitt vidare yttrande i ämnet till att i korthet bemöta motionärernas avvikande yrkanden samt motivera de mindre ändringar i Kungl. Maj:ts förslag, som utskottet ansett sig böra föreslå.

I den av Kungl. Maj:t föreslagna förordningens 2 § begränsas beskattningen till vissa där angivna slag av inkomst. Den av herr *Sjöberg* väckta motionen synes, vid jämförelse mellan motivering och hemställan, avse skattepliktens utsträckande till även andra av krigskonjunkturerna härledda merinkomster. En sådan utvidgning skulle emellertid faktiskt nödvändiggöra undersökning i taxeringsändamål av samtliga fall, där totalinkomsten uppginge till det för skattskyldighet överhuvud taget förutsatta minimibelopp, vilket givetvis skulle i hög grad betunga taxeringsarbetet, utan att, i de av motionären åsyftade, säkerligen i realiteten mycket fåtaliga fallen, resultatet i skatteinkomst bleve av nämnvärd betydelse. Vad motionären i förevarande hänseende hemställt, har utskottet fördenskull funnit icke böra tillstyrkas.

Inom ramen för den i 2 § gjorda begränsningen av skattskyldigheten har herr *Gustafsson* i Brånsta velat i så måtto skilja mellan inkomst av industriell verksamhet och inkomst genom egentlig handels- eller affärsvinst, att skatten skulle sättas lägre för inkomst av det förra slaget. Även om vissa skäl kunde tala för någon differentiering på förevarande område, exempelvis, och efter utskottets åsikt riktigare än i det av motionären förordade hänseendet, emellan skattskyldigs normala verksamhet samt från denna fristående affärer av tillfällig natur, torde dock för varje dylik uppdelning i det praktiska fallet möta alltför stora svårigheter, bland annat genom behovet av mera detaljerade uppgifter från den skattskyldiges sida än deklarationen innehåller.

En oundviklig följd av krigskonjunkturskattens läggande på allenast vissa av den skattskyldiges inkomster är, att eljest behörig hänsyn till den verkliga skatteförmågan i stort sett icke kunnat tagas. Mer eller mindre framstår skatten som ett slags objektskatt, till arten skild från inkomstskatt i vanlig bemärkelse. Från denna synpunkt har man, efter utskottets mening, att bedöma spørsmålet om progression i fråga om skattesatserna, och är det tydligen samma synpunkt, i förening med den jämförelsevis höga skatteprocenten, som föranlett Kungl. Maj:t att göra

skatten proportionell. Det synes även utskottet vara med skattens natur och anordning bäst förenligt att densamma får träffa inkomstobjekten rent proportionellt utan en progressiv påbyggnad, som alltid komme att sakna sin rationella förutsättning i konstaterad skatteförmåga. Den av herrar *Palmstierna* och *Sandler* ifrågasatta progressiviteten får utskottet således redan på principiella grunder avstyrka utan att ingå på någon prövning av förslaget detaljer.

Om man också i huvudsak bortsett från skatteförmågan, har man likväl, redan i betraktande av de avsevärda skattebelopp, som komme att påföras, måst uppställa en garanti för betalningsförmåga genom förutsättande av viss minsta totalinkomst. Förordningens 3 § b) stadgar härutinnan en minimigräns av 15,000 kronors inkomst, och har utskottet icke funnit tillräckligt vägande skäl anförda för den av såväl herrar *Palmstierna* och *Sandler* som herr *Sjöberg* påyrkade sänkningen av gränsen till 10,000 kronor.

Enligt propositionen (14 §) skall krigskonjunkturskattenämnden utses uteslutande inom vederbörande prövningsnämnd. Även från andra synpunkter än den, som berörts i motiveringen till herrar *Palmstiernas* och *Sandlers* motion, lärer det vara lämpligt att kunna inom nämnden bereda rum för särskild sakkunskap i ett eller annat avseende ävensom att i övrigt genom beskaffenheten av nämndens sammansättning betrygga statens fiskaliska intresse. Större frihet i valet synes därför böra givas åt Konungens befallningshavande, dock ej vidsträcktare än att full säkerhet kvarstår för samverkan med den allmänna taxeringen och tillgodonjutande av de ordinarie beskattningsorganens erfarenhet och kändedom om de skattskyldigas förhållanden. Genom föreskrift att minst hälften av nämndens ledamöter och suppleanter skall tagas ur prövningsnämndens krets torde emellertid hithörande intressen bliva tillgodosedda.

Efter vad utskottet inhämtat, lärer det i Stockholm, med taxeringsarbetets stora omfattning därstädes, möta hinder för avslutande av krigskonjunkturskattenämndens arbete inom den i 14 § angivna tiden före den 15 november. Den för arbetet beräknade tiden har därför synts böra utsträckas till årets slut, något som givetvis för Stockholm påkallar sådan särskild ordning för uppörden, som i 11 § förutsättes kunna av Konungen för viss ort medgivas. En konsekvens härav blir, att den i 28 § upptagna tidsbegränsningen, vad Stockholm angår, icke kan iakttagas utan lämpligen bör ändras till slutet av februari påföljande år.

På sätt i herr *Sjöbergs* motion framhålles, såsom motiv för utsträckt skattskyldighet, lärer det kunna befaras, att skattskyldiga, bolag eller enskilda, komma att söka kringgå ifrågavarande skattebestämmelser

genom att disponera vinsten till oproportionerliga löneförhöjningar åt funktionärer eller därmed företaga andra manipulationer, ägnade att skenbart nedsätta det beskattningsbara beloppet. Till förekommande av dylikt får utskottet föreslå ett särskilt stadgande att lämpligen i förordningen införas såsom ny 5 §. Därav föranledes omnumrering av efterföljande paragrafer jämte därav påkallade ändrade hänvisningar.

I förslagets 17 § hava herrar *Palmstierna* och *Sandler* begärt en ändring av förut angivet innehåll. Då denna ändring innebär en, efter vad utskottet kan finna, onödig inskränkning i skattenämndens fria prövningsrätt, har densamma icke kunnat förordas.

Enligt utskottets uppfattning innebär 4 § i förslaget, att vid beräkningen såväl av årets inkomster som av de tidigare inkomster, med vilka jämförelse skall ske till utrönande av eventuell merinkomst, varje särskild inkomstkälla skall ses för sig. Oberoende av samtida resultat av annan hithörande förvärvskälla skall, med i paragrafen angivna undantag, merinkomst å viss källa oförminskad tagas till beskattning. Om härutinnan de skattskyldigas deklarationer i allmänhet lämna tillräcklig ledning beträffande inkomster, som deklarerats under litt. C II, torde motsatsen vara fallet i fråga om uppgifter under litt. C III. Då dithörande inkomster oftast torde utföras i ett sammanslaget belopp, men regeln om olika inkomstkällors särskiljande gäller även här, synes oundgängligt att städse infordra specifikation. Den skattskyldige har härvid ovillkorlig uppgiftsplikt efter vederbörlig anmaning (20 §), men är det lämnat åt vederbörandes fria skön att taga denna väg i anspråk. Det har därför synts utskottet lämpligt att i detta sammanhang påpeka angivna förhållande och samtidigt uttala förvissningen, att vederbörande, utan uttrycklig föreskrift i författningen, skola åvägabringa berörda, för ett rätt taxeringsresultat oeftergivliga samverkan med den skattskyldige.

Med återopande av vad sålunda här ovan anförts får utskottet hemställa,

1:o) att Riksdagen, med förklarande, att Kungl. Maj:ts förevarande förslag till förordning om krigskonjunkturskatt icke kunnat i alla avseenden oförändrat bifallas, måtte antaga följande:

Förslag
till
förordning om krigskonjunkturskatt.

Häri genom förordnas som följer:

1 §.

Under ett vart av åren 1915 och 1916 skall enligt bestämmelserna i denna förordning till staten erläggas en särskild skatt, avsedd att utgå för den ökade inkomst, som tillförts skattskyldig på grund av det genom närvarande krigstillstånd framkallade läget. Denna skatt benämnes krigskonjunkturskatt.

2 §.

Skyldig att erlägga krigskonjunkturskatt är, under de i denna förordning angivna villkor, den som för året taxerats till inkomst- och förmögenhetsskatt, dock endast i fråga om sådan inkomst av arbete, som avses i 7 § 3:o b), c) och d) förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt.

3 §.

För inkomst, som i 2 § sägs, utgår krigskonjunkturskatt under villkor:

a) att samma inkomst enligt årets taxering till inkomst- och förmögenhetsskatt överstiger medeltalet av motsvarande inkomster, sådana de blivit beräknade vid taxeringarna till inkomst- och förmögenhetsskatt åren 1913 och 1914;

b) att den skattskyldige under året för inkomst- och förmögenhetsskatt taxerats till belopp, som, efter avdrag av däri ingående förmögenhetsdel, uppgår till minst 15,000 kronor; samt

c) att därjämte, vad angår inländskt aktiebolag och solidariskt bankbolag, bolagets för inkomst- och förmögenhetsskatt taxerade inkomst

dels överstiger 5 procent av bolagets kapital, sådant det vid taxeringen under året beräknats, och dels, beräknad i procent av bolagets kapital (inkomstprocenten), överstiger inkomstprocentens medeltal enligt de vid taxeringarna åren 1913 och 1914 gjorda uträkningar av procentens storlek.

4 §.

För taxering till krigskonjunkturskatt beräknas inkomst av varje inkomstkälla för sig och till det belopp, varmed den vid stadgad deklARATION om inkomst och förmögenhet bör angivas under litt. C II, C III och D i deklarationsformuläret.

Vid taxeringen får hänsyn tagas till särskilda, under nyssberörda litt. icke gjorda avdrag för värdeminskning, såvitt de beröra hithörande inkomst, men däremot icke till de i deklarationsformuläret omförmälda allmänna avdragen i vidare mån än att från inkomst, som uppstått på grund av det genom krigstillståndet framkallade läget, avdrag får ske för förlust, som uppkommit å annat företag för utnyttjande av samma läge.

Därest icke kan utrönas, med vilket belopp inkomst, som här avses, ingår i det till inkomst- och förmögenhetsskatt taxerade beloppet, skall nämnda inkomst upptagas till det belopp, som den med ledning av den skattskyldiges deklARATION och andra handlingar kan beräknas hava utgjort.

5 §.

Har någon vid beräkning av deklarerad inkomst avdragit driftkostnad, som icke är att hänföra till verklig sådan eller icke står i rimligt förhållande till rörelsens omfattning, eller eljest avdragit kostnad, som uppenbarligen saknar samband med inkomstens förvärvande, skall krigskonjunkturskatt i förekommande fall utgå, även om berörda avdrag förantlett, att taxering för inkomst- och förmögenhetsskatt icke skett till sådant belopp, som i 3 § förutsattes, och skall beräkning, varom i 4 § sägs, verkställas utan hänsyn till sådant avdrag.

6 §.

I denna förordning kallas det belopp, varmed inkomst, för vilken krigskonjunkturskatt skall utgöras, överstiger medeltalet av motsvarande,

åren 1913 och 1914 taxerade inkomster, *merinkomst* och nämnda medeltal *inkomstens medeltal*.

7 §.

Om summan av skattskyldigs merinkomster av samtliga inkomstkällor icke uppgår till 1,000 kronor, äger skattskyldighet icke rum.

Uppgår nämnda summa icke till fulla hundratal kronor, avrundas densamma vid taxeringen till närmast lägre fulla hundratal kronor.

8 §.

Krigskonjunkturskatt utgår med tolv procent av merinkomstens taxerade belopp.

9 §.

Om på grund av efterbeskattning för något av åren 1913 och 1914 skattskyldig påförts särskild inkomst- och förmögenhetsskatt, skall vid beräkning av inkomstens medeltal så anses, som hade det efterbeskattade beloppet blivit i vanlig ordning till beskattning upptaget.

10 §.

Är fråga om äkta makar, som var för sig taxerats till inkomst- och förmögenhetsskatt, skall till grund för inkomstberäkning i varje fall läggas makarnas sammanräknade inkomst. Skola båda makarna erlagga krigskonjunkturskatt, skall följaktligen skatten beräknas å makarnas sammanlagda merinkomst, men till utgörande fördelas mellan makarna i förhållande till varderas särskilda merinkomst.

11 §.

Har skattskyldig endast under ettdera av åren 1913 och 1914 varit till inkomst- och förmögenhetsskatt taxerad för inkomst, varom i 2 § sägs, uträknas merinkomsten genom jämförelse med den under det året taxerade inkomsten av nämnda slag. Har han icke under någotdera året varit taxerad för dylik inkomst, anses den under löpande året taxerade inkomsten av ifrågavarande slag i sin helhet såsom merinkomst.

Har inländskt aktiebolag eller solidariskt bankbolag endast under

ettdera av åren 1913 och 1914 varit taxerat till inkomstskatt, anses inkomstprocenten för det året såsom inkomstprocentens medeltal.

12 §.

Krigskonjunkturskatten uppbäres, där ej Konungen för särskild ort annorledes förordnar, i sammanhang med övriga för året debiterade kronoutskylder. Dock skall särskild debetsedel utfärdas och i rekommenderat brev till skattskyldig kostnadsfritt avsändas i god tid före uppbördsstämman.

13 §.

Skattskyldig taxeras till krigskonjunkturskatt å den ort, där han under året taxerats till inkomst- och förmögenhetsskatt.

14 §.

Bestämmelserna i 24 § förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt skola äga tillämpning även i fråga om krigskonjunkturskatt.

15 §.

Taxering till krigskonjunkturskatt verkställs av en särskild nämnd, kallad krigskonjunkturskattenämnd.

Sådan nämnd utses för varje län och för Stockholms stad av Konungens befallningshavande och skall bestå av minst 4 högst 8 ledamöter. Konungens befallningshavande utser jämväl suppleanter till antal, motsvarande minst hälften av antalet ordinarie ledamöter. Såväl ordinarie ledamöter som suppleanter utses *till minst halva antalet* för län bland ledamöterna eller suppleanterna i länets prövningsnämnd och för Stockholms stad bland ledamöterna eller suppleanterna i stadens prövningsnämnd.

Krigskonjunkturskattenämnden sammanträder för län i residensstaden och för Stockholms stad i Stockholm å tid, som utsättes av Konungens befallningshavande och bestämmes så, att nämndens arbeten må vara avslutade i länen före den 15 oktober och i Stockholm före *årets slut*. Om tid och ställe för nämndens sammanträde utfärdar Konungens befallningshavande allmän kungörelse samt underrättar i god tid dem, som blivit utsedda till ledamöter i nämnden.

Möter för ledamot i nämnden hinder att tillstädeskomma, bör an-

målan därom ofördröjligen ingivas till Konungens befallningshavande, som därefter inkallar vederbörande suppleant.

Den, som blivit utsedd till ledamot i nämnden eller inkallad i stället för ordinarie ledamot, men utan vederbörligen anmält förfall icke infinner sig vid nämndens sammankomst, skall böta tjugufem kronor.

16 §.

Konungens befallningshavande åligger att till ledning för krigskonjunkturskattenämndens arbete upprätta en särskild längd med förslag till de i länet ifrågakommande taxeringar för krigskonjunkturskatt.

I denna längd, som kallas krigskonjunkturskattelängd och för vilken formulär fastställs av Konungen, upptagas den skattskyldiges namn, hans under åren 1913 och 1914 taxerade inkomst av sådant slag, som i 2 § här ovan avses, inkomstens medeltal, den för året till inkomst- och förmögenhetsskatt taxerade inkomsten i sin helhet och till den del, som är underkastad krigskonjunkturskatt, merinkomstens taxerade belopp samt skattebeloppet, ävensom, för inländskt aktiebolag och solidariskt bankbolag, bolagets kapital, inkomstprocent och inkomstprocentens medeltal, skolande i längden tillika anmärkas kända särskilda förhållanden, som kunna inverka på taxeringen.

17 §.

Så snart krigskonjunkturskattelängden i enlighet med 16 § upprättats, skall genom Konungens befallningshavandes försorg till en var i densamma upptagen skattskyldig meddelas underrättelse om den föreslagna taxeringen genom utdrag av längden, i vad honom angår, och skall därvid underrättelse tillika lämnas om tiden för krigskonjunkturskattenämndens sammanträde samt om vad skattskyldig, enligt vad härneda sägs, har att iakttaga för vinnande av ändring i taxeringsförslaget.

Förmenar skattskyldig, att den för honom uträknade merinkomsten i sin helhet eller till någon del icke har sin grund i det genom krigskontrollståndet framkallade läget, äger han att senast inom 14 dagar före krigskonjunkturskattenämndens sammanträde till Konungens befallningshavande inkomma med till nämnden ställda erinringar mot taxeringsförslaget, såvitt honom rör.

Underrättelse, varom nu är sagt, skall genom Konungens befallningshavandes försorg i rekommenderat brev med allmänna posten kostnadsfritt tillsändas den skattskyldige under hans i senast avlämnade

deklaration uppgivna adress, där ej annan adress senare blivit av honom uppgiven, och skall sådant brev vara till posten avlämnat sist en månad före nämndens sammanträde.

18 §.

Vid krigskonjunkturskattenämndens sammanträde skola av Konungens befallningshavande tillhandahållas ej mindre den upprättade krigskonjunkturskattelängden och de framställningar, som med anledning av denna inkommit från skattskyldiga, tillika med kronoombudets över framställningarna avgivna skriftliga yttranden, än även de deklarationer, taxeringslängder, angivande jämväl av prövningsnämnden beslutade ändringar, samt övriga handlingar, som för taxeringens verkställande må erfordras.

Framgår av föreliggande handlingar eller är eljest för nämnden känt, att i längden för viss skattskyldig upptagen merinkomst i sin helhet eller till någon del uppstått på grund av omständigheter, vilka icke stå i samband med det av krigstillståndet framkallade läget, äger, i den mån sådant finnes ådagalagt, taxering icke rum.

19 §.

Har skattskyldig under år 1913 eller år 1914 varit till inkomst- och förmögenhetsskatt taxerad å ort inom annat län än det, inom vilket han skall taxeras till krigskonjunkturskatt, eller har skattskyldig år 1915 taxerats till krigskonjunkturskatt i annat län än det, inom vilket han skall för sådan skatt taxeras år 1916, åligger det Konungens vederbörande befallningshavande att, då framställning därom göres, till Konungens befallningshavande i det län, där taxering skall ske, översända för taxeringen erforderliga deklarationer, utdrag av taxeringslängderna och krigskonjunkturskattelängden samt övriga handlingar angående den skattskyldiges taxering.

20 §.

Vid krigskonjunkturskattenämndens sammanträde föres protokoll angående de ärenden, där sådant erfordras, börande protokollet justeras inför nämnden och justeringen bestyrkas genom å protokollet tecknat intyg av två ledamöter.

Frångår nämnden taxering, som av Konungens befallningshavande

i krigskonjunkturskattelängden föreslagits, göres anteckning därom i för ändamålet avsedda kolumner i längden.

Sedan taxeringen avslutats, underskrives längden av nämndens ordförande och minst två ledamöter.

Anteckningarna i längden verkställas och protokollet föres av den eller de personer, som Konungens befallningshavande därtill förordnat.

21 §.

Skattskyldig eller den, som i hans ställe är enligt 9 § förordningen om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering uppgiftspliktig, åligger att på anmaning av Konungens befallningshavande och inom i anmaningen förelagd tid meddela upplysningar till ledning för taxeringen till krigskonjunkturskatt, såvitt den skattskyldige rör, en var i övrigt obetaget att meddela upplysningar, som kunna tjäna till ledning vid hans taxering; och skall i fråga om sådan anmaning, vad i 15 § 1 mom. förordningen om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering stadgas om anmaning, som utfärdas av kronans ombud hos prövningsnämnd, äga motsvarande tillämpning.

Hörsammas icke anmaning, förloras rätten att överklaga taxeringen, och vare därjämte den uppgiftsskyldige förfallen till böter, svarande mot en tiondedel av den krigskonjunkturskatt, som påföres den skattskyldige. Visas giltig ursäkt för underlåtenhet härutinnan, äge nämnda påföljder icke rum.

Har någon i meddelad upplysning mot bättre vetande uteslutit eller till för lågt belopp upptagit inkomst, vare påföljd som i 20 § nyssberörda förordning sägs.

22 §.

Till ersättande av kostnaderna för det förberedande arbete för taxering till krigskonjunkturskatt, som skall genom Konungens befallningshavandes försorg utföras, samt övriga av taxeringsarbetet föranledda kostnader har krigskonjunkturskattenämnden att efter förslag av Konungens befallningshavande anvisa erforderliga medel.

Å nämndens sammanträdesort icke bosatta ledamöter äga åtnjuta resekostnads- och traktamentsersättning såsom för ledamot i prövningsnämnd är stadgat.

Här omförmälda ersättningar avföres å anslaget till kostnader för taxering till skatt å inkomst och förmögenhet.

23 §.

Inom en vecka efter krigskonjunkturskattenämndens sista sammanträde, skola, utom vad Stockholms stad angår, utdrag av krigskonjunkturskattelängden översändas till vederbörande häradskrivare och magistrat. Efter slutad debitering av skatten åligger det häradskrivaren och magistraten att till Konungens befallningshavande återställa utdragen.

Krigskonjunkturskattelängden skall biläggas kronoräkenskaperna för året.

24 §.

Över krigskonjunkturskattenämnds beslut må besvär anföras av kronans ombud, så ock av vederbörande skattskyldig, därest han ej, enligt bestämmelserna i 21 §, förlorat rätten därtill.

Besvären skola, ställda till kammarrätten, ingivas till Konungens befallningshavande i det län, där taxeringen skett, före klockan tolv på sista helgfria dagen i mars månad året efter det, då taxeringen ägt rum, vid påföljd att besvären eljest icke varda upptagna till prövning.

Sedan vid inkomna besvär blivit fogade såväl utdrag av krigskonjunkturskattelängden och av taxeringslängderna, såvitt den överklagade taxeringen angår, samt förklaring över besvären inforrats från vederbörande, insänder Konungens befallningshavande skyndsamt till kammarrätten samtliga handlingarna med de upplysningar och erinringar, som besvären anses påkalla.

Så snart ovan stadgade besvärstid gått till ända, översänder Konungens befallningshavande till kammarrätten förteckning å anförda besvär.

25 §.

Därest efter anförda besvär över prövningsnämnds eller kammarrättens beslut taxering till inkomst- och förmögenhetsskatt för år 1915 eller år 1916 ändras eller sådan taxering bliver någon åsatt, skall samtidigt vidtagas den ändring i taxeringen till krigskonjunkturskatt eller verkställas den taxering till sådan skatt, som därav må föranledas.

Det åligger Konungens befallningshavande att vid insändande till kammarrätten av besvär rörande taxering till inkomst- och förmögenhetsskatt för år 1915 och år 1916 i erforderliga fall foga utdrag av krigskonjunkturskattelängden.

26 §.

Om någon på grund av efterbeskattning påföres särskild inkomst- och förmögenhetsskatt för något av åren 1915 och 1916, skall, därest efterbeskattningen därtill föranleder, krigskonjunkturskatt särskilt påföras honom till behörigt belopp. Har den skattskyldige avlidit, gäller i fråga om krigskonjunkturskatt, som särskilt påföres, vad i 22 § förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt för sådant fall stadgas beträffande sistnämnda skatt.

Efterbeskattning till krigskonjunkturskatt sker i sammanhang med efterbeskattningen till inkomst- och förmögenhetsskatt, och gäller i fråga om klagan däröver vad som stadgas rörande överklagande av taxering till inkomst- och förmögenhetsskatt.

Om efterbeskattning till krigskonjunkturskatt göres anteckning i särskild krigskonjunkturskattelängd, som bilägges inkomstlängden.

27 §.

Bestämmelserna i 23 § 1 och 3 mom., 43, 44, 48, 51, 52, 53, 56, 57, 58 §§, 59 § 2 mom. samt 60 och 61 §§ förordningen om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering skola i tillämpliga delar gälla jämväl i fråga om taxering till krigskonjunkturskatt.

28 §.

Därest kammarrätten vid prövning av anmärkning, som framställts av dess revisionsavdelning, finner att krigskonjunkturskatt till följd av skrivfel, felaktig uträkning eller förbiseende icke påförts eller påförts till lägre belopp än som vederbort, äger kammarrätten, efter vederbörandes hörande, vidtagna erforderlig rättelse i skattepåföringen; skolande till ledning vid här omförmälda granskning samtliga till grund för taxering enligt denna förordning liggande deklarationshandlingar i förseglade konvolut åtfölja kronoräkenskaperna vid deras insändande till kammarrätten.

29 §.

Sammandrag av krigskonjunkturskattelängderna, angivande för varje fögderi och stad påford krigskonjunkturskatt, skall i enlighet med

formulär, som fastställes av statskontoret, genom Konungens befallningshavandes försorg upprättas och till statskontoret insändas senast den 31 december, dock att för Stockholm därmed må anstå till slutet av februari månad påföljande år.

Så snart de till statskontoret inkomna sammandragen hunnit därstädes granskas, skall ett generalsammandrag för hela riket inom statskontoret upprättas samt genom detta verks försorg utgivas från trycket och utdelas med allmänna tidningarna.

30 §.

Krigskonjunkturskatten redovisas såsom inkomst i kronoräkenskaperna för år 1916. Skattebelopp, som debiteras under år 1915, upptagas i räkenskaperna för nämnda år såsom förskottsvis uppdebiterade enligt de närmare bestämmelser, statskontoret äger utfärda.

Denna förordning träder i kraft från och med dagen efter den, då förordningen, enligt därå meddelad uppgift, från trycket utkommit i Svensk författningssamling.

2:o) att de i detta betänkande behandlade motionerna:

a) II: 245, av herrar friherre *Palmstierna* och *Sandler*, såvitt motionen avser förslaget till förordning om krigskonjunkturskatt,

b) II: 251, av herr *Sjöberg*, samt

c) II: 253, av herr *Gustafsson* i Brånsta, må anses vara besvarade genom vad utskottet under 1:o) hemställt.

Stockholm den 17 maj 1915.

På bevillningsutskottets vägnar:

K. G. KARLSSON.

Reservationer:

av herrar *K. G. Karlsson, Bergström, Bäckström, friherre Palmstierna, Sandler, Rune, Källman, Roman, Nilsson* i Kristianstad och *Jönsson* i Revinge,

vilka yrkat att 8 § måtte erhålla följande lydelse:

8 §.

Krigskonjunkturskatt utgår med följande procent av merinkomstens taxerade belopp:

Inkomstgrupp kr.	Skatteprocent	Inkomstgrupp kr.	Skatteprocent
1,000— 4,900	12	100,000— 119,900	15 ¹ / ₄
5,000— 9,900	12 ¹ / ₄	120,000— 139,900	15 ¹ / ₂
10,000— 14,900	12 ¹ / ₂	140,000— 159,900	15 ³ / ₄
15,000— 19,900	12 ³ / ₄	160,000— 179,900	16
20,000— 24,900	13	180,000— 199,900	16 ¹ / ₄
25,000— 29,900	13 ¹ / ₄	200,000— 219,900	16 ¹ / ₂
30,000— 34,900	13 ¹ / ₂	220,000— 239,900	16 ³ / ₄
35,000— 39,900	13 ³ / ₄	240,000— 259,900	17
40,000— 44,900	14	260,000— 279,900	17 ¹ / ₄
45,000— 49,900	14 ¹ / ₄	280,000— 299,900	17 ¹ / ₂
50,000— 59,900	14 ¹ / ₂	300,000— 319,900	17 ³ / ₄
60,000— 79,900	14 ³ / ₄	320,000 och däröver	18
80,000— 99,900	15		

samt av herrar *Bäckström, friherre Palmstierna, Sandler, Källman* och *Nilsson* i Kristianstad,
vilka yrkat, att i 3 § b) siffran 15,000 utbytes mot 10,000.

STOCKHOLM, ISAAC MARCUS' BOKTRYCKERI-AKTIEBOLAG, 1915.
